

ČITANJA: Am 9,11-15; Ps 85,9.11-14; Mt 9,14-17

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju (Mt 9, 14-17)

U ono vrijeme: Pristupe Isusu Ivanovi učenici govoreći: »Zašto mi i farizeji postimo, a učenici tvoji ne poste?« Nato im Isus reče: »Mogu li svatovi tugovati dok je s njima zaručnik? Doći će već dani kad će im se ugrabiti zaručnik, i tada će postiti!«

»A nitko ne stavlja krpe od sirova sukna na staro odijelo, jer zakrpa vuče s odijela pa nastane još veća rupa.«

»I ne ulijeva se novo vino u stare mješine. Inače se mješine proderu, vino prolije, a mješine propadnu. Nego, novo se vino ulijeva u nove mješine pa se oboje sačuva.«
Riječ Gospodnja

PRIGODNA PROPOVIJED

Post je oduvijek bio prisutan u židovskom, ali i u mnogim poganskim narodima. Potreba posta izvire iz prošlosti koja je opterećena grijehom. Post je žrtva koju čovjek uzima na sebe da bi nešto prinio Bogu.

Na više mjesta u Evanđelju Isus je govorio o potrebi posta za koji kaže da se ne bi smio iznositi na vidjeli i koristiti kao reklamu za svetost našeg vjerničkog života, već da on mora biti skriven i poznat samo Bogu.

Zašto treba postiti? Prvenstveni je razlog zbog ispaštanja starih grijeha i prijestupa. Postimo da bi nešto okajavali, zbog čega se čovjek baca u prah i pepeo, navlači na sebe kostrijet i posti. Ali naš post i sve naše žrtve uvijek trebaju imati razlog i nakanu. Izvršavati post iz puke navike nema smisla. Ako postiš, onda posti s nakanom. Kada dođe petak nemoj postiti zato što je petak, već zato što si Bogu obećao da ćeš to učiniti zbog dobra što ti ga Bog čini u životu, ili zbog neke nakane. Isto je i sa molitvom. Kada moliš, moraš znati zašto moliš i što moliš. Puko nabranje riječi i ponavljanje istih gubi smisao prave molitve jer tada molitva postaje blebetanje, a znamo da je molitva prvenstveno razgovor s Bogom. Razgovor pretpostavlja dvije osobe, što znači da je molitva tvoj govor Bogu i oslušivanje Božjeg odgovora u srcu. Za današnje evanđelje imamo Isusov govor o postu za vrijeme gozbe u kući carinika Levija kojega je Isus pozvao za apostola. Isus zbunjuje dobronamjerne Krstiteljeve učenike i farizeje zato što ne posti po dotadašnjim propisima i ne traži od svojih učenika da poste kao ostali pobožni Židovi.

Da bi razumjeli Isusov odgovor i njegovo postupanje, moramo znati da je u Starome Zavjetu post bio pretežno izraz osobne ili nacionalne žalosti.

Isus svojim odgovorom ne odbacuje ili prezire post. Post je naređen od Boga već u rajskom vrtu. Adam i Eva su se morali sustegnuti da ne jedu s stabla u sredini rajskoga vrta. Prekršivši zapovijed, prvi ljudi su navukli na sebe, i na sve ljude, nesreću i propast. Isus se jedino okomljuje na licemjernu praksu posta u Židova koji je samo izvanjski znak da se vidi kako netko posti, trapi ili tuguje.

Post je u biti žalovanje za nečim izgubljenim. Žalovanje za prošlošću. Međutim, za Isusove učenike ne postoji ta žalost jer Bog je po Isus darovao čovjeku sretnu sadašnjost i budućnost, jer je po njemu čovjeku oprostio grešnu prošlost.

Za Isusova učenika, tako postoji samo sadašnjost, a u njoj je Krist ovdje, s njima, u njihovome društvu, zbog čega ne smije biti žalosti, već samo radosti. Dokle god je Isus s njima, vrijeme je to slavlja i radovanja, a ne vrijeme posta. Nemoguće je očekivati od svatova da poste. Bog priređuje svom narodu upravo tu svadbenu svečanost u Isusovoj osobi. Isus svoje tumačenje o postu opravdava najavom da donosi nešto novo, i to u slici da se nova zakrpa ne stavlja na staro platno, niti da se novo vino ne ulijeva u stare mješine.

Draga braćo i sestre u Kristu! Krist je svojim uskrsnućem, uzašašćem na Nebo i poslanjem Duha Svetoga, trajno prisutan među nama. Naš nebeski Zaručnik je među nama, vidljiv pod prilikama kruha i vina u Euharistijskom otajstvu. Može li onda i naš život biti život žalovanja? Zar ne bi naš život trebao biti u znaku svadbenog slavlja? Bog je sa nama, zato se trebamo radovati, trebamo živjeti punim životom, radosno, a ne biti cijeli život u depresiji, nezadovoljstvu i žalosti.

Čovjek je stvoren ne za zemlju, već za Nebo i Boga, i zato smo jedino s Bogom sretni, a on želi da već u sadašnjem životu imamo predokus onoga vječnoga slavlja koje nas očekuje u vječnosti, ali samo ako ćemo u svojem životu pronositi sliku Boga ljubavi i milosrđa. Isus želi da naš život bude trajno svadbovanje i to po vjeri da je On kao Zaručnik uvijek uz nas. Ta vjera je novo vino koje ide u nove mješine i nova zakrpa koja ne ide na staro odijelo. To je nauk Evanđelja. To je ta Radosna Vijest po kojoj trebamo biti radosni Kristovi svjedoci u ovome svijetu. Radovati se u Gospodinu - treba biti naša životna snaga. Da bi bili radosni, moramo biti ispunjeni Gospodinom, njegovom ljubavlju i dobrotom, a dok se to ne dogodi, biti ćemo nezadovoljni i u žalosti.

Draga braćo i sestre u Kristu! Danas trebamo postati svjesni kako radosnog Euharistijskog slavlja nema bez zaručnika Isusa Krista, a on nam dolazi jedino po posvećenim svećeničkim rukama. Trebamo postati svjesni kako je Isus svoju vidljivu prisutnost u zajednici svojih učenika vezao uz obične, ljudske ruke svećenika, čije je srce odgovorilo na Božji poziv: „Slijedi me!“

Danas trebamo postati svjesni naše odgovornosti u brizi da imamo dovoljan broj svetih svećenika, po čiji će se rukama na naše oltare spuštati nebeski zaručnik Isus Krist, kako bi njegova prisutnost u našim životima bila izvor nepresušne životne radosti. Bog je u naše ruke dao sredstvo po kojemu će svome narodu providjeti dovoljan broj duhovnih pastira – a to je naša molitva za sveta duhovna zvanja.

Zato nam i danas, na prvu subotu u mjesecu, koja je u Crkvi određena kao dan molitve za sveta duhovna zvanja, upućuje poziv: „Molite, dakle, gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.“ (Mt 9,38). Moramo postati svjesni, priznali mi to ili ne, kako naša vjernička i životna radost uvelike ovisi o posvećenim rukama i predanim srcima onih koji su sve ostavili i krenuli za Isusom u svetim duhovnim zvanjima, kako bi Isus preko njih ispunio ljudska srca; mirom, utjehom, vjerom, nadom i ljubavlju da ona sigurno, preko ove doline suza, dođu u mjesto vječne nebeske radosti.

Draga braćo i sestre! Svjesni ove istine, molim vas da svoje molitve i postove prikazete i na nakanu; da u našim vjerničkim zajednicama nikada ne nestane posvećenih ruku svećenika.

Zato danas molim: Gospodine Bože, pogledaj svoj narod i po njegovim molitvama pošalji mu dovoljan broj svetih svećenika po čijim će rukama među nama boravi tvoj Sin Isus Krist, da njegova prisutnost u nama urodi nepresušnom srećom, radošću i ljubavlju koje će u našim životima postati mreže da ljudske duše privlače tvome Očinskom srcu, a naše živote dovesti na tvoju vječnu svadbenu gozbu. Amen

MOLITVA VJERNIKA

Bogu, koji nam u svome Sinu daje istinsku životnu radost, uputimo svoje molitve.

1. Da Crkva neumorno naviješta Radosnu vijest spasenja svim narodima i plemenima. Molimo te
2. Da pastiri crkve budu radosni svjedoci Krista Spasitelja po svetim duhovnim zvanjima. Molimo te
3. Da ovogodišnji mladoisnisi ostanu vjerni Kristu u svećeničkom zvanju do kraja svoga života. Molimo te
4. Da župnicima, župnim vikarima, đakonima, redovnicima i redovnicama naše biskupije podariš tjelesno zdravlje i nesebičnost u zalaganju za Božje istine i dobro svakog čovjeka. Molimo te
5. Da u mladima naše župe i biskupije potakneš želju da svoj život posvete Bogu i ljudima u svetim duhovnim zvanjima. Molimo te
6. Da u svijetu poraste broj redovničkih zvanja. Molimo te
7. Da naši pokojni, po tvome milosrđu, uživaju blaženstvo Nebeske Domovine. Molimo te

Bože, ti si sama ljubav i milosrđe, molimo te da svojoj Crkvi pošalješ dovoljan broj osoba koje će služiti tvome vjerničkom narodu kao svećenici, redovnici i redovnice po kojima će biti vidljivo prisutna tvoja Očinska dobrota prema svakome čovjeku. To te molimo po Kristu našem Gospodinu. Amen

MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA

Oče, daj da među kršćanima niknu
brojna i sveta svećenička zvanja
koja će vjeru održavati živom
i čuvati zahvalan spomen
na tvojega Sina Isusa
po naviještanju njegove riječi
i po posluživanju sakramenata,
kojima trajno obnavljaš svoje vjernike.

Daruj nam svetih službenika oltara
koji će biti pozorni i brižni čuvari euharistije,
sakramenta najizvrsnijeg Kristova dara
za otkupljenje svijeta.

Pozovi službenike svojega milosrđa
koji će po sakramentu pomirenja
širiti radost tvojega oproštenja.

Učini, Oče, da Crkva
s radošću prihvati brojna nadahnuća Duha Sina tvojega
i poslušna njegovom nauku
brine za pozvane u svećeničku službu
I na posvećeni život.

Podupri biskupe, svećenike, đakone,
posvećene osobe i sve krštene u Kristu,
kako bi vjerno ispunili svoje poslanje u službi evanđelja.
To te molimo po Kristu, našem Gospodinu. Amen
papa Benedikt XVI.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu
(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije ili zapjevati koja prigodna pjesma)